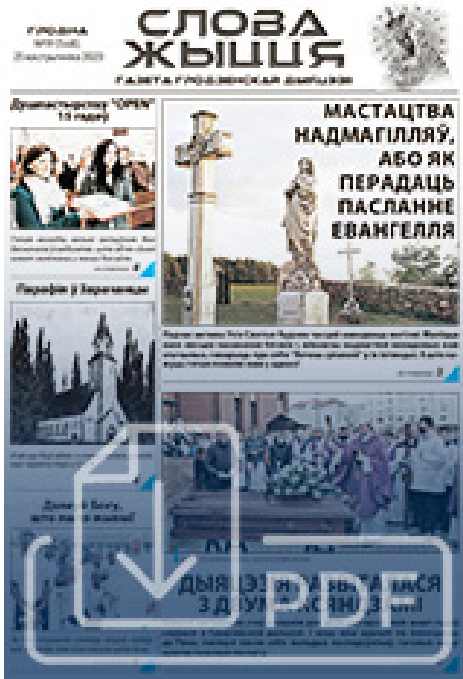

Месяц лістапад мае ўнікальны, спецыфічны клімат задуменнасці. І варта ў хаосе паўсядзённага жыцця, у яго шалёным тэмпе спыніцца на імгненне і паразважаць пра сваё жыццё і яго мімалётнасць.

Трэба памятаць, што на гэтай зямлі мы толькі пілігрымы, якія не ведаюць ні дня, ні гадзіны, калі зыдуць са свету. Гэта вялікая таямніца для ўсіх... Многія людзі, занятыя збіраннем скарбаў на зямлі, забываюцца пра Божыя каштоўнасці, неабходныя для збаўлення. Часам прымнажаюць матэрыяльныя даброты нездаровымі тэмпамі, часта за кошт сваёй сям'і і ўласнага здароўя † І забываюць, што ўсё мінае. А над мімалётнасцю знаходзіцца Хрыстос, які перамог і ўваскрос, які хоча паставіць нас па правую руку.

Мы толькі адзін раз праходзім жыццёвы шлях. Ад нашага сёння залежыць наша заўтра. Аднак не трэба забывацца пра хуткаплыннасць часу! Тое, што пасеем на зямлі, будзем жаць пасля смерці – на працягу ўсёй вечнасці. Цяпер самы час, каб паверыць у Хрыста і ўхапіцца за вечнае жыццё. Цяпер самы час выйсці з цемры на святло.

Адкрыемся на Божую ласку, на Яго святло і дазволім, каб менавіта Ён веў нас праз гэтыя восеньскія дні, каб адорваў вартымі думкамі і натхняў дзеля добра нашага і нашых блізкіх. Дзеля вечнага жыцця!